

Ajánló

IFLA, óh IFLA!

Araszol, egyre araszol az IFLA az első valóban kerek évforduló felé. 2002-ben a 75-ödiket ünnepelte, s megvan minden reménye arra, hogy épen, egészségesen és egyre fiatalabban érje meg a 100-adikat is. Ez a 75 év, amelyre visszanézni e számban az IFLA két kiemelkedő személyiségének írása segít, nem akármilyen megpróbáltatásokkal, de sikerekkel is teljes időszak volt. Bár a könyvtárosság saját túlélése, és a reá bízott örökség megőrzése érdekében igyekezett magát a politikától távol tartani, az IFLA történetének háttérében is ott tornyosulnak az emberiség életének baljós vagy biztató fejleményei. S e háttér előtt olyan horderejű változások zajlottak le a könyvtárakban, amelyek eredményeképpen bár a könyvtár lényege nem változott, de annyi talán megkockáztatható, hogy nem különbözik annyira a kéziratos anyagot tartalmazó könyvtár a könyvnyomtatás utáni testvérétől, mint emez az elektronikus könyvtártól. És ez a paradigmaváltás egybeesik az IFLA létrejöttével és kibontakozásával. Talán éppen azok a mélyben ható erők hozták létre az IFLA-t, amelyek megteremtették az elektronikus könyvtárat? Hiszen az elektronikus könyvtár előfeltétele a nemzetközi egyetértés, összefogás, egyeztetés és kölcsönös felelősségvállalás, gondolatcsere és segítségnyújtás. Éppen azok a tényezők tehát, amelyek hatásukat pontosan az IFLA keretében kezdték el kifejteni, és tették lehetővé, hogy a könyvtárosság néhány nagy, évszázados álma valóra váljon.

Szerencsések vagyunk, mi magyar könyvtárosok, hogy kezdettől fogva tagjai vagyunk a könyvtárosok e szép nemzetköziségének, s erőnkhez képest hozzájárulhattunk a közös tevékenységhez. Akármennyit is adtunk azonban, többet kaptunk vissza. Az IFLA eszményei, eszméi, kézzelfogható támogatásai beépültek a magyar könyvtárügy elméletébe és gyakorlatába, s talán állíthatjuk azt is, hogy az IFLA nélkül másképpen zajlott volna le a hazai könyvtári fejlődés. Az IFLA segített bennünket abban, hogy csatlakozzunk a világ könyvtárügyének fejlődési trendjeihez, s ne valamiféle önellátó, provinciális könyvtári rendszert építsünk fel.

Ennek tudatában nem szabad megelégednünk a 75 éves ifjonc meggratulálásával, hanem bizony továbbra is segítenünk kell neki abban, hogy megőrizhesse ifjúi erejét és virgoncságát.

Papp István